

EĞİTİMİMİZİN ACIKLI HALİ

Fikret Yücel
Yüksek Elektrik Mühendisi

Bir konuşmasında TEOG sınavına değinen Cumhurbaşkanı “TEOG’u istemiyorum, kaldırılması lazım” dedi. Her zaman olduğu gibi, bu konuda bir hareket başladı ve 48 saat sonra Milli Eğitim Bakanı TEOG sınavının kaldırıldığını ilan etti. Gene her zaman olduğu gibi, Türkiye’nin gündemi işgal edilmişti. Milyonlarca öğrenci ve ailenin merak, endişe dolu bekleşimleri önünde hızlı ve hummalı bir çalışma başlatıldı; yeni imtihan sistemi Cumhurbaşkanı’nın onayına sunuldu, evvela reddedildi, sonraki çözüm kabul edildi, sonra gene değiştirildi ve TEOG, LGS (Liseye Geçiş Sistemi) oldu. Buna paralel olarak LYS ve YGS sınavları da tartışılmaya ve bu sınav sistemlerinin de değiştirileceği söylenmeye başlandı. Bu arada Cumhurbaşkanı üniversiteye giriş sistemiyle ilgili olarak değişikliklerin gündemde olduğunu söyledi. YÖK devreye girerek üniversite sınavı puan türlerini değiştirdi, YGS-LYS ayırımını kaldırdı ve alelacele yeni bir sınav sistemi oluşturuldu. Bütün bunlar, çok haklı olarak, haftalarca toplumun ilgi odağında idi. Sonunda yıllardan beri yaz-boz ile yürütülüp yönetilen eğitim sistemimize gene gayri ciddi bir tutum içinde palyatif çözümler getirildi.

Bundan 9 ay önce, 24 Haziran 2017’de MEB, Kurum Açma, Kapama ve Ad Verme Yönetmeliği’nde bir değişiklik yaparak eğitim kurumlarının açılabilmesi için gerekli genel esaslara kadın ve erkek için ayrı olmak üzere mescit zorunluluğu getirdi. Kısa bir süre sonra bu zorunluluk özel okullara da uygulandı.

2013 yılında yapılan düzenlemede ise, “Hizmet Odaları” ara başlığı altında “Talep olması halinde ibadet ihtiyacını karşılayacak uygun mekan ayrılabilir” hükmü eklenmişti. Bu hükümden istifade edip gönüllü ve suni talep yaratılarak birçok okul, pansiyon, uygulama oteli ve sosyal tesiste mescit oluşturuldu. Bunda birçoğu artık birer siyasi hizmet merkezine dönüşmüş olan il ve ilçe Milli Eğitim Müdürlükleri önemli rol oynadı. Bugün, mescidi olmayan bir eğitim ve öğretim kurulu yoktur zannederim.

Eski yönetmelikte “Kurumlara Ad Verme” kısmının altında “Atatürk Adının Verilmesi” başlıklı ayrı bir madde yer alırken yenisinde bu kapsamlı madde kaldırılarak yerine “Atatürk’e ait ad ve unvanlar ile tarihe mal olmuş şahıs, yer, tarih ve olay adları” bendi eklendi. Böylece bundan sonraki uygulanın, giderek artan Atatürk karşıtı tutum dolayısıyla, nasıl yapılacağını yönü belirlenmiş oldu.

24 Temmuz 2017 tarihinde MEB, Ensar Vakfı ile bir protokol imzaladı. Bu protokole göre Ensar Vakfı, okullarda öğrencilere yönelik olarak sanatsal, sportif, sosyal, kültürel, bilimsel ve teknolojik gelişimi desteklemeye yönelik eğitim, seminer, proje, gezi, kitap okuma, yarışma, kamp, yaz okulu adı altında etkinlikler düzenleyebilecek. Ayrıca Türkiye genelinde sayıları yaklaşık 1000 olan halk eğitim merkezlerinde de kurslar açabilecek. Üstelik Ensar Vakfı kendi müfredatını da belirleme imkanına kavuşuyor ve masraflar MEB tarafından ödeniyor.

Daha FETÖ belasından kurtulunamamışken Ensar Vakfı gibi çocuklara yönelik cinsel istismar davasında adı geçen bir vakfın MEB içinde önemli hizmetlerin sahibi haline getirilmesi, hazırlanan bir büyük projenin parçası değilse, geçmişten hiç ders alınmadığının kanıtıdır. Dahası MEB il ve ilçe müdürlüklerinin müftülükler, çeşitli vakıf ve derneklerle öğrencilere yönelik üretilen proje ve protokol örnekleri bilinmekle birlikte bunların önemli bölümünün kamuya açıklanmadığı da ortadadır.

Okullarda din eğitimi zorunlu hale getirildi. Kuran kursları için yaş sınırlaması kaldırıldı, sonucunda kuran kursları öğren-

cilerinin yaşı küçüle küçüle anaokulu öğrenci yaşlarına geldi. Sübyan okulları açılmaya başlandı.

Her gün okula girişte hep bir ağızdan söylenen ant, iptal edildi. Okulların ve öğrencilerin 23 Nisan Ulusal Egemenlik ve Çocuk Bayramı, 19 Mayıs Atatürk’ü Anma, Gençlik ve Spor Bayramı ile Cumhuriyet Bayramı’nda etkinlik yapmaları, bunlara katılmaları engellendi.

2012 yılında zorunlu eğitimin 8 yıldan 12 yıla çıkarılması girişimi ile başlayan süreçte, bununla ilgili İlköğretim ve Eğitim Kanunu ve Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Teklifi’nin Meclis’teki müzakereleri sırasında AKP’nin 5 grup başkan vekilinin önerisiyle eğitim sisteminin 4+4+4 şeklinde kademelendirilmesi kabul edildi. Bu değişiklik eğitim sisteminin kökünden değiştirilmesi anlamını taşıyordu. İlk kez 2012-2013 öğretim yılında uygulanmaya başlanan bu sistemin asıl amacının kaldırılan imam hatip ortaokullarının geri getirilmesi olduğu açıktır. Bu sistemle, kendisinden önce uygulanan 5+3 sisteminden farklı olarak, artık 4 yıl ilkököl, 4 yıl ortaokul ve 4 yıl lise sınıfları bulunmaya başladı.

Sonuçta okula başlama yaşı bir sene öne çekildi, bazı okullar imam hatibe çevrildi.

Bu arada yönetim noktalarına getirilen taraflı kişiler vasıtasıyla önem verilen yöre ve okullarda kadrolar dinci öğretmenlerle doldurulup, öğrencilere namaz kılma, oruç tutma hususunda telkin ve teşvikler artırıldı. Ortaokullarda bile cuma namazına gitmek üzere izin isteyen öğrencilere bu izin istisnasız verilmektedir.

Müfredatta yapılan değişikliklerle evrim teorisi çıkarılıp, Atatürk’e daha az yer verilmesi sağlandı. 15 Temmuz kalkışmasının bastırılması neredeyse Kurtuluş Savaşı ile eşdeğerde olarak işlenmesine gayret gösterildi.

Aşağıda vereceğim örnek olay, dindar ve kindar nesil yetiştirme yolunda ne derece ileri gittiğimizi gösteriyor:

Bir lisede babasının zoru ile oruç tutan bir öğrenci, iftardan önce akşam yemeği saatinde oruçlu olduğunu unutarak kafeteryaya giderek yemek sırasına girer. Bunu fark eden arkadaşı tarafından alaylı bir şekilde ikaz edilir. Buna üzülen çocuk olayı babasına anlatır ve kendisine oruç tutması için baskı yaptığı için serzenişte bulunur. Mutaassıp bir kişi olduğu anlaşılın baba, ilçe milli eğitim müdürlüğüne verdiği dilekçe ile okulda oğlunun inançları ile alay edildiği gerekçesi ile şikayetçi olur.

Neticede ilçe eğitim müdürlüğünün de etkisi ile okul disiplin kurulu, arkadaşına oruç tutması dolayısıyla takılan çocuğa iki gün okuldan uzaklaştırma cezası verir. Bunun bir üstü, okuldan ihraçtır. Öncesinde uyarma, kınama gibi cezalar vardır. Görülüyor ki, işin ucu dine dokununca kabahat olarak bile değerlendirilemeyecek bir olay bir ağır suça dönüşebiliyor. Böyle bir kararı alanların mevcut yönetimin tercihini tahmin ve o yolda davranış sergilemek gayretinden başka bir amaçları olamaz. Mutaassıp baba da intikamını almış olmaktadır, ama acaba cezalandırılan çocuk ve ailesi bundan hangi mesajı almışlardır?

Yukarda kısaca anlattığım eğitim sisteminin oluşturduğu sonuçlar artık nerede ise herkesin bildiği PISA değerlendirmeleriyle ortaya çıkıyor.

Konuyu Sakallı Celal’e atfedilen “Bu kadar cehalet ancak tahsille mümkündür” sözüne benzer bir sözle kapatacağım:

Bu kadar yanlışın muhakkak bir amacı vardır. ■

